

ELENCHUS

TITULORUM, PARAGRAPHORUM ET QUÆSTIONUM

IN HOC SEXTO VOLUMINE JURIS CANONICI UNIVERSI CONTENTORUM.

LIBER QUINTUS

§ II.

De denuntiationibus.

TITULUS I.

DE ACCUSATIONIBUS, INQUISITIONIBUS, ET DENUNTIATIONIBUS.

§ I.

*De variis modis procedendi contra criminosos, ubi
etiam de accusatione in specie.*

- Quæstio 1. Quibus generatim modis in foro cano-
nico procedatur contra criminosos? 2
2. Quid sit accusatio criminalis? quomodo fieri
debeat? et in quo differat ab actione, et accu-
satione civili, et a denuntiatione, ac inquisi-
tione? Ibid. 4
3. Quinam criminaliter accusare possint? 4
4. An supra specificati ad accusandum inhabiles, ab
accusatione repelli possint non tantum, si
accusatus contra talem excipiat, sed etiam ne-
mine excipiente ex solo officio judicis? 6
5. An, et quando quis obligetur ad accusandum? 7
6. Quinam possint accusari? Ibid. 7
7. An possit quis desistere ab accusatione jam in-
choata? et quas pœnas desistens incurrat? 8
8. Quinam sint effectus accusationis? seu quid
operetur, et quas obligationes, favores, vel
odia causet tam respectu judicis, quam res-
pectu accusatoris et accusati? 9

- Quæstio 1. Quid et quotuplex sit denuntiatio? 9
2. Quid sit denuntiatio evangelica? seu quod idem
est paterna, fraterna, charitativa? quæ re-
quirantur ad eam? et quomodo fieri debeat? 10
3. Quomodo in praxi habere se debeat superior,
vel iudex, facta sibi denuntiatione evangelica
seu paterna? præsertim an etiam et quomodo
ratione illius possit instituere processum crimina-
lem ad publicam vindictam delinquentis? 13
4. Quinam, et quæ peccata saltem evangelice de-
nuntiare possint, vel etiam debeant? 14
5. Quid, et quotuplex sit denuntiatio judicialis?
A quo, contra quos, et de quibus criminibus
fieri possit? Ibid. 14
6. Quomodo fieri debeat denuntiatio judicialis?
seu quæ requirantur ad eam rite faciendam?
præsertim utrum ad eam etiam prærequiratur
duplex monitio, seu correctio evangelica cha-
ritativa? 16
7. An etiam, et quando teneatur quis facere de-
nuntiationem judicialem? 19
8. Qualiter in compendio, et per modum co-
rollarii sciri possit, quando et quomodo quis
possit aut debeat denuntiare, vel excusetur
a denuntiatione tam evangelica, quam ju-
diciali? 21
9. Quinam sint effectus denuntiationis judicialis,
seu quid operetur tam respectu judicis, quam
denuntiatoris? Item ad quid ipsos obliget, præ-

- sertim si probatio deficiat, et reus nec confesus, nec convictus habeatur? 22
10. Quem effectum habeat denuntiatio judicialis respectu rei denunciati? 23
11. Quid sit denuntiatio canonica? Et quid denuntiatio civilis, de quibus statim ad initium hujus § num. 59? 25

§ III.

De inquisitione.

- Quaestio 1. Quid, et quotuplex sit inquisitio? 26
2. An, et quando a superioribus institui possit, vel debeat inquisitio generalis proprie talis, seu generalissima, et utrum ad eam praerquiratur infamia? Ibid.
3. An et quando institui possit, aut debeat inquisitio mixta, seu generalis secundum quid, explicata num. 153? 28
4. Quando fieri possit, vel debeat inquisitio specialis? Item an, et quando ad eam praerquiratur infamia? 29
5. Qualis requiratur diffamatio ad inquisitionem specialem? Item an, quando, et quomodo probari debeat? 33
6. An, et quando teneantur superiores instituere inquisitionem criminalem? 34

§ IV.

De aliis requisitis ad inquisitionem specialem praesertim de corpore delicti; de capitulis, et articulis reo communicandis: item de ordine illius: ac nonnullis huc facientibus.

- Quaestio 1. Quanam adhuc requirantur ad inquisitionem specialem criminalem? Ibid.
2. Quo ordine inquisitio specialis, et requisita ad eam fieri debeant? Et quid juris, si unum eorum omitatur, aut debitus ordo non servetur? 36
3. Quales inquisitio specialis pariat effectus respectu rei, seu inquirendi, aut inquisiti? 38
4. An, et quando reus in iudicio interrogatus teneatur in conscientia fateri veritatem? Item an possit interrogari de sociis criminis? et quid, si interrogetur? Ibid.
5. An reo, dum in processu interrogatur, possit ac debeat imponi iuramentum de dicenda veritate? Et quid, si dein perjurium committat? Ibid.
6. An liceat iudici blandis verbis, aliisque modis, vel mediis, vel arte involvere, aut inducere reum ad confitendum delictum? Ibid.
7. An in processu criminali testis esse possit denuntiator, et socius criminis? 39

§ V.

De executionibus: ubi etiam de criminibus sine ordine puniendis, notoriis nempe, ac illis, qui in flagranti deprehenduntur.

- Quaestio 1. Quid sit exceptio? 40
2. Quid sit occultum, et quid publicum prout oc-

- culto opponitur? Item quid manifestum, et quid notorium: ac in quo differant? 41
3. Qualiter ergo, et quomodo iudex sine ordine, seu non servato juris seu processus judicialis ordine, contra crimina notoria procedere, eaque punire valeat? 43
4. Quid sit, et quando dicatur delictum in flagranti deprehensum? et quomodo processetur? 46
5. Qualiter in praxi formari debeat processus contra notorie, praesertim in praesentia iudicis delinquentem, vel in flagranti deprehensum? Ibid.

§ VI.

De visitatione regularium, praesertim ordinis nostri Seraphici.

- Quaestio 1. Quid sint ordinariae regularium visitationes? Ad quem finem? A quo, et quoties fieri possint, et debeant? Ibid.
2. Qualis inquisitio sit visitatio ordinaria regularium? quomodo superior visitans in ea procedere? quomodo item, et de quibus interrogare seu inquirere possit, aut debeat? Et quae requirantur ad hanc visitationem ordinariam? 49
3. Quanam delicta, crimina, defectus, aut excessus subditi in visitatione ordinaria visitatori manifestari possint, vel debeant? 51
4. An, et quomodo possit superior delicta occulta per visitationem paternam cognita manifestare? Quomodo item contra delinquentem procedere, et punire illum possit ratione delictorum in visitatione cognitorum? 52
5. An, quando et quomodo superior visitans ex notitia per visitationem ordinariam acquisita devenire possit ad inquisitionem judicialem, praesertim specialem? 53

§ VII.

De processu criminali regularium, simulque de ordine, et praxi ejusdem, praesertim in religione nostra Seraphica.

- Quaestio 1. An ordo, et ea cuncta, quae in iure communi de processu criminali, ac pertinentibus ad eum statuta sunt, servari etiam debeant in processu criminali regularium? 54
2. Quanam processus criminalis regularium specialia habeat? Et quae in illo omitti aut necessario observari debeant? Ibid.
3. An, et quae specialia habeantur circa processum criminalem in ordine nostro Seraphico? 59

§ VIII.

Compendiosa, et clara instructio practica rite formandi processum criminalem apud regulares, praesertim in ordine nostro Seraphico.

De praxi formandi processum via accusationis institutum. 60

- Quaestio 1. Qualiter in praxi institui, et formari de-

- beat processus criminalis per modum, vel viam accusationis? 61
- De creatione notarii, initio processus, et libelli oblatione. 62 et seq.
- De visitatione corporis delicti. 65
- De examine testium ante constitutionem rei. 66 et s.
- De recognitione, et comparatione litterarum seu scripturae. 75
- De carceratione rei custodiae causa. 76
- De constitutione rei. 77
- De recusatione iudicis, actuarii, vel assessoris. 79 et s.
- De examine rei. 81 et seq.
- De confrontatione rei cum testibus. 88
- De concedendis et admittendis patrono, procuratore et defensionibus. 90
- De iis, quae agere debet patronus, vel procurator, aut etiam reus pro defensione causae. 91 et seq.
- De responsionibus actoris, vel advocati fiscalis contra defensiones rei. 99
- De tortura. 102
- De sententia, et observandis faciendisque ante illam. 106
- De appellatione et aliis observandis post sententiam. 109
- De observandis a iudice, ad quem appellatur. 112
- De praxi formandi processum per viam denuntiationis judicialis. 116
- Quaestio 2. Qualiter in praxi institui, et formari possit ac debeat processus criminalis per viam denuntiationis judicialis? Ibid.
- Praxis formandi processum criminalem via inquisitionis ex mero officio. 117
- De praxi instituendi processum contra delinquentem in praesentia iudicis pro tribunali sedentis, et jurisdictionem exercentis. 119
- Quaestio 3. Quomodo practice institui, et formari debeat processus contra delinquentem in praesentia iudicis pro tribunali sedentis, aut in actu, seu exercitio jurisdictionis suae existentis? Ibid.
- De praxi formandi processum contra delicta notorie commissa. 120
- De praxi formandi processum contra reum in flagranti deprehensum. 123

TITULUS II.

DE CALUMNIATORIBUS.

- Quaestio 1. Quid sit calumnia? Et quis calumniator? Item quas poenas incurrat? 125
2. Quae sint poenae calumniatorum? 126
3. An et quando accusator, vel judicialis denuntiator in probatione deficiens, immunis sit a nota calumniae praesumptae? 127
4. Num enarratae justae causae non tantum a nota calumniatoris, et poenis ejus, sed etiam ab

- actione injuriarum immunem reddant accusatorem deficientem in probatione criminis objecti? 128
5. Quibus aliis modis accusatores delinquant? et poenas juris incurrant? Ibid.

TITULUS III.

DE SIMONIA, ET NE ALIQUID PRO SPIRITUALIBUS EXIGATUR, VEL PROMITTATUR.

§ I.

De origine, natura, et malitia simoniae.

- Quaestio 1. Quid? et quotuplex sit simonia? 129
2. An detur in simonia levitas materiae excusans saltem a mortali? 131

§ II.

De divisione simoniae in mentalem, conventionalem, realem, confidentialem, et in eam, quae est juris divini et humani.

- Quaestio 1. Quid sit simonia mentalis? Quid conventionalis? Et quid realis? 132
2. Quid sit simonia juris divini, et quid simonia juris ecclesiastici? Item an bene dividatur simonia in haec membra? 134
3. Quid sit simonia confidentialis? seu (uti ab aliis, sicut etiam in Bullis vocatur) confidentia beneficiorum? et quando committatur? 135

§ III.

De materia, seu merce simoniae, re videlicet spirituali, vel spirituali annexa.

- Quaestio 1. Quid et quotuplex sit res spiritualis, quatenus est materia simoniae, et quid intelligatur per eam? 140
2. Quid et quotuplex sit res spirituali annexa? et quid intelligatur per eam, quatenus est materia seu merx simoniae? 141

§ IV.

De pretio seu munere simoniaco.

- Quaestio 1. Quid? et quotuplex sit pretium simoniacum, vel simoniae? 142
2. An pretium aliquod simoniacum interveniat, aut simonia committatur, si alicui datur spirituale v. g. beneficium ratione et intuitu amicitiae, vel consanguinitatis? 143
3. An pretium simoniacum interveniat? et simonia committatur si quis alteri confert spirituale v. g. beneficium ex timore damni, aut nocenti temporali, aut disgratiæ alias incurrendae? 144
4. An pretio simoniaco annumeretur, vel ei equiparetur, consequenter simoniam inducat, si quid temporale detur, offeratur, aut promittatur

non tanquam pretium, sed tanquam motivum consequendi spirituale, seu ea intentione, fine, aut motivo, ut obtineatur spirituale? 144

§ V.

De pacto, seu contractu simoniaco: et an hoc etiam interveniat, consequenter simonia committatur, si temporate datur, aut præstatur non tanquam pretium, sed præcise ut motivum obtinendi spirituale.

- Quæstio 1. An, et quale requiratur pactum, seu contractus ad hoc ut simonia committatur? Ibid.
2. An, et quomodo pactum seu contractus saltem implicitus interveniat? et consequenter committatur simonia, casu quo temporale pro spirituali, aut e contra, offertur, datur, præstatur, aut præstari proponitur, non ut pretium, sed ut motivum consequendi spirituale, seu ideo, hac intentione, et fine, ut mediante tali temporali alter moveatur ad dandum spirituale, vel e contra? 145
3. An etiam? et quando tacitum, seu implicitum interveniat pactum, consequenter vera committatur simonia, si absque omni pacto expresso offertur, datur, aut præstatur temporale pro spirituali, non tanquam motivum, sed tantum sub spe consequendi spirituale? vel si datur ad captandam duntaxat benevolentiam, et conciliandam amicitiam, ut postea sui memor ex benignitate conferat beneficium, aut aliam rem spirituales, vel e contra? 148
4. Unde desumendum sit temporale principaliter dari, aut præstari animo consequendi spirituale, consequenter ex pacto saltem tacito, et implicito: vel potius ex alio justo titulo, sicque simoniam committi, vel non? 151

§ VI.

De simonia, quæ committitur, quando temporale offertur, datur, aut præstatur pro spirituali vel e contra, ex titulo gratitudinis, aut gratiæ compensationis.

- Quæstio 1. An simonia committatur, si fit pactum, aut promissum tacitum vel expressum dandi, aut præstandi temporale pro spirituali, aut e contra ex sola gratitudine? 153
2. An, et quando committatur simonia, per communem illum modum et praxin, qua sollicitantes aut rogantes pro aliqua re spirituali, v. g. beneficio, ordine sacro, dispensatione, etc., dicere solent: « rogo, habeat me sibi recommendatum, » vel « dignetur mei esse memor, » vel, « quæso, conferat, aut procuret mihi hanc parochiam, illud beneficium, jam exhibebo me gratum, » vel, « ero certo gratus, » vel « non ero ingratus, » vel « promitto me futurum gratum, » etc. 154
3. An, et quando simonia committatur, si post acceptum jam spirituale ex gratitudine datur, aut præstatur temporale, vel e contra? 155

§ VII.

De simonia, quæ committitur promittendo, dando, vel præstando temporale pro precibus, intercessionibus, recommendationibus in ordine ad obtinendum spirituale, ubi etiam de nonnullis aliis dubiis circa simoniam in genere.

- Quæstio 1. An simoniam committat, qui temporale promittit, dat, vel præstat alteri v. g. ministro episcopi, præsentatoris, etc., vel alicui alteri, quem apud collatorem, præsentatorem, etc., aliquid valere putat, hac intentione, seu hoc motivo, ut apud collatorem, vel præsentatorem intercedat, roget, vel ipsum commendet in ordine ad obtinendum spirituale v. g. beneficium ecclesiasticum? 156
2. An etiam simoniacum sit ministro, vel famulo episcopi, collatoris, ac patroni dare, vel promittere temporale, non ut pro dante intercedat, aut ipsum commendet, sed tantum audientiam procuret, vel auditum faciat apud ipsum, monendo v. g. adesse, qui audientiam petit, vel aliquid proponere habet, aperiendo januam, aut monendo supplicentem, quando sit opportunum audientiæ tempus, etc. 157
3. An simoniæ, et pœnarum contra illam statutorum reus sit, qui fide promittit dare temporale pro spirituali, vel pro precibus, recommendatione in ordine ad spirituale obtinendum fundendis, aut qui falso simulat gratum se fore dando temporale pro spirituali absque animo promissum adimplendi? 158
4. An simoniam committat, qui beneficium ecclesiasticum alteri confert intuitu consanguinitatis, affinitatis, vel amicitie? Ibid.

VIII.

De quibusdam simoniis in specie, scilicet, quæ committuntur in electione, postulatione, collatione, præsentatione, commutatione, et resignatione beneficiorum ecclesiasticorum.

- Quæstio 1. Quando, quomodo, et a quibus committatur simonia in electione, et postulatione? 159
2. Quando, quomodo et a quibus committatur simonia in collatione, et præsentatione beneficiorum? 162
3. Quando et quomodo committatur simonia in resignatione beneficiorum? 163
4. Quando et quomodo committatur simonia in permutatione beneficiorum? Ibid.
5. An, quomodo, et qua auctoritate absque labe simoniæ fieri possit permutatio et resignatio beneficiorum, cum reservatione pensionis annuæ? 164
6. Quænam, et quot personæ in conferendis, vel acquirendis beneficiis labe simoniæ contaminari possint? Ibid.

§ IX.

De simonia, quæ committitur in ingressu, vel receptione ad religionem.

- Quæstio 1. An, et quando committatur simonia in receptione ad religionem, vel professionem? 164
2. Pro compendiosa notitia, a quibus, et quando occasione ingressus in religionem committatur simonia? 170

§ X.

De simonia, quæ committitur in administratione sacramentorum, et sacramentalium, præstatione munerum, functionum, et actuum spiritualium v. g. sepulture, benedictionum, dispensationum, absolutionum, precum, orationum, Missæ, etc.

- Quæstio 1. An, et quomodo committatur simonia, si pro administratione sacramentorum, vel sacramentalium, vel pro functionibus ecclesiasticis v. g. sepultura, benedictionibus, etc., datur, vel accipitur temporale? 171
2. An Ecclesiæ ministri non tantum oblatum recipere, sed etiam exigere, et in pactum deducere possint temporale per modum stipendii pro administratione sacramentalium, et aliis functionibus spiritualibus? Ibid.
3. An omnes etiam divites, vel ahunde sufficientibus redditibus jam provisi clerici ecclesiæ ministri, et de quavis functione ecclesiastica, illa quoque, quam alias vi officii præstare tenentur, possint per modum stipendii temporale quid exigere? 173
4. Specialiter de missis, an, et qualiter pro ipsis temporalia non tantum accipere, sed etiam exigere liceat absque labe simoniæ? 174
5. Quomodo in praxi fieri debeat jurata attestatio a sacerdotibus regularibus per Bullam præscripta? 187
6. An, et quando committatur simonia in exercitio potestatis, et jurisdictionis ecclesiasticæ? 194
7. An et quando committatur simonia, si pro precibus, aut orationibus, vel pro virtutis exercitio, aut alio bono opere supernaturali exigatur, aut detur temporale? 195
8. An et quando committatur simoniæ venditione, aut commutatione rerum sacrarum, seu sacratarum, vel benedictarum? Ibid.

§ XI.

De pœnis simoniæ.

- Quæstio 1. An ob quamvis simoniam incurrantur juris pœnæ? 197
2. Quæ pœnæ in jure sint statutz contra simoniam, quæ committitur in religionem ingressu? 201
3. Quas pœnas inducat simonia realis in ordinibus? Ibid.

4. Quas pœnas inducat simonia realis in beneficiis ecclesiasticis commissa? 203
5. Quid juris circa simoniam, et pœnas illius, casu quo quis beneficium, aut ordines acquirit per simoniam non ab ipso, sed ab alio commissam? 204
6. An et quid speciale sit circa pœnas simoniæ confidentialis? 206

§ XII.

De restitutione simoniæ acceptorum.

- Quæstio 1. An et qualis detur obligatio restituendi spiritualia simoniæ accepta? 207
2. An et cui restitui debeant temporalia simoniæ accepta pro spirituali? Ibid.
3. An et qualis sit obligatio restituendi simoniæ accepta temporalia pro ingressu in religionem, collatione ordinum, aliorumque sacramentorum et sacramentalium, vel aliarum quarumcunque rerum spiritualium administratione? 209

§ XIII.

De causis et titulis excusantibus a simonia, vel pœnis, ac restitutione simoniæ acceptorum.

- Quæstio 1. Quæ causæ, vel tituli excusent a simonia? 210
2. An et qualis ignorantia excuset a simonia? Ibid.
3. An et qualis labor excuset a simonia? Ibid.
4. An et quando a simonia excuset redemptio vexationis? 211
5. An et quæ causæ excusent a pœnis simoniæ? 213
6. An et quæ causæ excusent a restitutione simoniæ acceptorum? 214

§ XIV.

De dispensatione in pœnis simoniæ, et absolutione a censuris ob eam incursis: ubi etiam de iudice simoniæ, et testibus contra eam.

- Quæstio 1. Quinam possint absolvere ab excommunicatione, et dispensare in pœnis ob simoniam incursis? 215
2. An episcopus, vel alius præter Papam dispensare possit in pœna nullitatis, et inhabilitatis ad idem, vel aliud beneficium, ita, ut vi talis dispensationis possit quis beneficium simoniæ obtentum retinere, vel illud, aut aliud de novo acquirere? Ibid.
3. An et ex quibus causis soleat Papa dispensare in pœnis simoniæ? Item, quid observandum in praxi pro obtinenda dispensatione huiusmodi? 217
4. Quænam observanda sint in executione dispensationis Apostolicæ in pœnis simoniæ pro solo foro interno a Pœnitentiaria datæ? 218
5. Quis sit iudex in causis simoniæ? Quis item accusator, et testis esse valeat? Ibid.

TITULUS IV.

NE PRELATI VICES SUAS, VEL ECCLESIAS SUB ANNUO CENSU ALIIS RELINQUANT.

Non habet quæstiones. 219

TITULUS V.

DE MAGISTRIS, ET NE ALIQUID EXIGATUR PRO LICENTIA DOCENDI.

- Quæstio 1. Quid hic intelligatur nomine magistri? 220
2. An et qualia privilegia habeant magistri, doctores, et licenciatii? Ibid.
3. Quale privilegium ratione perceptionis fructuum beneficii specialiter competat doctoribus, et magistris, ac docentibus theologiam, vel jus canonicum, seu professoribus theologiæ, ac juris canonici, necnon studentibus hujusmodi facultatibus? 221
4. Utrum illicitum, simulque simoniacum sit, exigere aliquid pro licentia docendi? 222
5. An sit simoniacum, vel saltem illicitum, exigere, vel accipere aliquid pro lectione sacræ Scripturæ, professura theologiæ, philosophiæ, et aliarum scientiarum? Ibid.
6. Quid adhuc disponatur in hoc titulo? 223

TITULUS VI.

DE JUDEIS, ET SARACENIS, ET EORUM SERVIS.

- Quæstio 1. Quid sit Judæismus? et quid Judæi? 224
2. An principes Christiani in suis territoriis licite recipiant, et tolerant Judæos, ritusque et synagogas eorum? Ibid.
3. An, et qualis communicatio Christianis cum Judæis prohibita sit, vel concessa? 225
4. Quenam ulterius Judæis de jure concessa sint? et quæ prohibita? 227
5. Quinam veniant nomine Saracenorum? Et quid juris de illis? Ibid.
6. An principes Christiani Judæos, et Saracenos, aliosque infideles sibi subditos ad fidem, vel baptismum cogere, aut ob infidelitatem e territorio suo ejicere valeant? 229
7. An Judæis et infidelibus non subditis ob solam infidelitatem, idololatriam, aliave peccata contra naturam, Christianis tamen aut innocentibus non injuriosa, bellum indici, iique ob hanc solam causam bello expugnari, terrisque, et possessionibus suis privari valeant? 231
8. An Judæorum, et infidelium liberi insciis, aut invitis parentibus licite baptizari valeant? 232

TITULUS VII.

DE HERETICIS.

§ I.

De natura, ac divisione hæresis, et hæreticorum.

- Quæstio 1. Quid sit hæresis? et quid hæreticus? 234
2. Num etiam censeatur hæreticus formalis, qui positive dubitat de fide, vel aliquo illius articulo sufficienter sibi proposito, pertinaciter asserendo, vel judicando, non esse omnino certum, vel esse dubium, an sit certus, vel verus talis articulus fidei? 235
3. Quotuplex sit, seu quomodo dividatur hæresis? 236

§ II.

De communicatione, et disputatione cum hæreticis, necnon de prædicatione ad eos, et catholicos faciendâ.

- Quæstio 1. An, et qualis communicatio cum hæreticis prohibita, vel licita sit catholicis? 241
2. An, quibus, quando, et quomodo liceat catholicis disputare cum hæreticis? 242
3. An etiam, et quinam prohibeantur prædicare hæreticis, vel aliis? 243

§ III.

De lectione, retentione, impressione, et defensione hæreticorum, et aliorum prohibitorum librorum.

- Quæstio 1. Quorum librorum lectio, retentio, impressio et defensio prohibita sit per Bullam Cœnæ? et quomodo? Ibid.
2. Quinam libri, et qualiter legi prohibiti sint in Indice librorum prohibitorum? 256
3. Utrum Index librorum prohibitorum in Germania receptus sit, et obliget? 261
4. Utrum etiam regulares teneantur ad observantiam Indicis? 263
5. Quid ergo faciendum cum libris hæreticorum, et aliis prohibitis? 265
6. Quid juris circa impressionem librorum hæreticorum et aliorum prohibitorum? 266

§ IV.

De tolerantia hæreticorum, et liberi exercitii religionis eorum, ubi etiam de fœderibus principum catholicorum cum hæreticis, et infidelibus, necnon de bello cum ipsis, et contra ipsos.

- Quæstio 1. An principes, aut status, et reipublicæ catholicæ recipere, vel tolerare in suis territoriis possint hæreticos, et ritus, seu exercitia religionis eorum? 268
2. An et qualiter possint principes catholici in bello, quod intenditur, aut actu jam geritur, sub

§ VII.

De potestate absolvendi ab hæresi, et aliis casibus reservatis, competente episcopis.

- Quæstio 1. An, et quomodo episcopi habeant facultatem absolvendi ab hæresi, et aliis casibus Papæ reservatis? Præsertim an concessa eisdem a concilio Tridentino facultas absolvendi pro foro conscientie ab hæresi, et aliis reservatis casibus occultis, fuerit illis adempta per Bullam Cœnæ? 308
2. An impeditus adire Summum Pontificem possit jure ordinario, et secluso speciali privilegio, a proprio episcopo absolvi ab excommunicatione propter hæresin incursa, et aliis censuris Papæ etiam in Bulla Cœnæ reservatis? 314
3. Quenam censeantur in jure esse impedimenta adeundi Papam? 312
4. An quis in casu, quo impeditus personaliter adire Papam, teneatur mittere procuratorem, vel scribere ad sacram Pœnitentiariam pro obtinenda absolute a censuris Papæ reservatis? 313

§ VIII.

De potestate absolvendi ab hæresi, et aliis casibus Papæ reservatis, competente aliis confessariis, præsertim tempore jubilæi, et in mortis articulo.

- Quæstio 1. An impeditus adire Papam possit a quocumque confessario absolvi a casibus papalibus, etiam ab hæresi? Ibid.
2. An virtute jubilæi, in qua datur confessariis facultas absolvendi a quibuslibet peccatis et censuris, etiam in Bulla Cœnæ contentis, non expresso tamen crimine hæresis, censeatur concessa facultas absolvendi ab hæresi? 314
3. Quid possint confessarii circa absolutionem ab hæresi, et aliis casibus Papæ reservatis, in vero mortis articulo? 315
4. An similiter in mortis articulo absoluti a casibus reservatis v. g. episcopo, sed nullam censuram annexam habentibus, teneantur, si convaluerint, comparere coram superiore, sicut tenentur absoluti ab aliqua censura? 316

§ IX.

De potestate absolvendi ab hæresi, et aliis casibus reservatis, competente regularibus tum respectu suorum subditorum, quam secularium.

- Quæstio 1. Qualem potestatem habeant superiores regulares absolvendi a reservatis quibuscumque suos subditos? 317
2. An, et qualem potestatem absolvendi sæculares ab hæresi, vel aliis casibus Papæ, vel episcopo reservatis habeant regulares, tam subditi, quam superiores? 318

certo fœdere auxilium promittere, vel præbere infidelibus, vel hæreticis: vel hos in auxilium vocare contra alios, præsertim principes catholicos, vel cum illis fœdus, ut vocant, defensivum et offensivum inire de mutuo ferendo auxilio contra quoscumque? 275

2. An liceat principi catholico contra hæreticos ob solam hæresim bellum gerere, eosque bello adigere, ut, hæresin deserentes, veram amplectantur religionem? 287

§ V.

De pœnis spiritualibus hæreticorum.

- Quæstio 1. Quenam hæresis, et quas in compendio contrahat pœnas spirituales? 289
2. An et qualiter hæretici, eisque credentes, ac receptores, fautores, et defensores eorum subiaceant primæ pœnæ spirituali, excommunicationi videlicet? 290
3. An, et qualiter ob hæresin quis contrahat pœnam irregularitatis? 292
4. An, et qualiter hæresis inducat pœnam inhabilitatis ad dignitates, beneficia et officia ecclesiastica? 293
5. An, et qualiter hæresis privet beneficiis, et officiis ecclesiasticis prius rite obtentis? Ibid.
6. Quid juris circa privationem sepulturæ, quam hæresis inducit? 294
7. An etiam, et quas pœnas spirituales incurrant filii, et nepotes hæreticorum? Ibid.
8. Quid juris de illis, qui ad preces vel recommendationem hæreticorum acquirunt beneficia? 298

§ VI.

De pœnis hæreticorum temporalibus et corporalibus.

- Quæstio 1. An, et qualiter hæretici contrahant pœnam infamiæ? Ibid.
2. An, et qualiter hæresis inducat pœnam inhabilitatis? 299
3. Qualiter hæretici amittant patriam potestatem? 300
4. An, et qualiter dotem et alia privilegia amittant mulieres hæreticæ? Ibid.
5. An, et qualiter in pœnam confiscentur bona hæreticorum? Ibid.
6. An vasalli et servi alique liberentur a privata obligatione debita hæretico, et fide eidem servanda? 301
7. Qualiter pœna corporalis carceris præsertim, et ultimi supplicii statuta sit in hæreticos? 302
8. An, et quibus pœnis temporalibus vel corporalibus ex allegatis subiaceant filii hæreticorum? 305
9. Num pœnæ temporales et corporales afficiant etiam hæreticos in Germania, et Romano Imperio? 306